

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL D'EN COMÚ PODEM SOBRE L'EMERGÈNCIA HABITACIONAL

El dret a un habitatge digne, consagrat en diversos tractats internacionals i reconegut com un pilar fonamental de la dignitat humana, imposa als Estats l'obligació d'adoptar mesures legislatives, polítiques i pressupostàries encaminades a garantir-ne la realització efectiva. En aquest sentit, resulta essencial desenvolupar polítiques habitacionals integrals que tractin les necessitats de tota la població, especialment dels grups més vulnerables.

Garantir el dret humà a un habitatge digne exigeix un sistema de governança multisectorial que fomenti l'estreta col·laboració entre els diferents nivells d'administració (nacional, regional i local), així com entre diferents sectors (habitatge, urbanisme, economia, serveis socials). Aquesta col·laboració s'ha de traduir en la creació de taules de treball conjuntes, l'elaboració de plans d'acció coordinats i la posada en marxa de projectes pilots que permetin identificar les millors pràctiques públiques i comunitàries.

La crisi financera del 2008, amb el seu epicentre al sector immobiliari, va generar una situació de precarietat habitacional estructural a Espanya i Catalunya, que ha dificultat de manera continuada l'accés a un habitatge digne i assequible a amplis col·lectius de la població.

Si bé els indicadors macroeconòmics mostren una millora general, la crisi de l'habitatge evidencia la necessitat de polítiques públiques més valentes per garantir l'accés a un habitatge digne i assequible. Joves i famílies de classe mitjana es veuen cada cop més exclosos del mercat immobiliari, cosa que dificulta el seu accés a un habitatge digne i estable. Aquesta situació genera un sentiment profund d'inseguretat i frustració, erosiona la cohesió social i limita les oportunitats de desenvolupament personal i professional d'amplis sectors dels nostres pobles i ciutats. Les conseqüències es manifesten en un augment de la precarietat laboral, la dificultat per formar una llar i la concentració de la riquesa a poques mans.

La crisi habitacional constitueix una veritable emergència social que requereix una resposta immediata i coordinada per part de les institucions públiques. És fonamental adoptar mesures urgents i efectives per garantir l'accés a un habitatge digne i assequible per a tots els treballadors i treballadores, mitgant així els efectes negatius de aquesta situació en el seu benestar i qualitat de vida.

La utilització del sector immobiliari com a eina d'inversió, prioritzant la rendibilitat a curt termini sobre les necessitats habitacionals de la població, ha generat una bombolla especulativa que agreuja la crisi de l'habitatge.

Ajuntament de Mataró
Grup Municipal En Comú Podem Mataró

La mercantilització de l'habitatge, en un context de desregulació i especulació, ha generat una crisi habitacional que afecta greument les condicions de vida de la majoria de la població, especialment dels i de les joves. La inacció de les administracions públiques ha estat còmplice d'aquesta situació, per això han d'assumir la seva responsabilitat i dissenyar polítiques públiques que garanteixin el dret a un habitatge digne i assequible per a tothom.

La Llei del dret de l'habitatge del 2007, producte del consens polític i d'un Pacte Nacional, va suposar una fita a la política catalana d'habitatge. Lamentablement, els posteriors governs de Catalunya, no han estat capaços d'implementar-la plenament marcats per la incoherència i la manca de voluntat política, han desmantellat part de les mesures proteccionistes i han debilitat els drets dels ciutadans i ciutadanes.

Tot i les limitacions inherents a qualsevol normativa, la Llei d'Habitatge del 2007 a Catalunya va representar un avenç significatiu en la regulació del mercat immobiliari i la protecció del dret a un habitatge digne. Tot i això, la manca d'implementació efectiva per part de successius governs i les constants impugnacions judicials de normatives d'impuls a l'habitatge i protecció de col·lectius vulnerables han erosionat considerablement els seus objectius. Les administracions públiques catalanes, si bé tenen les competències necessàries per desenvolupar polítiques d'habitatge ambicioses, requereixen un marc jurídic estable i una voluntat política ferma per garantir-ne l'aplicació efectiva. Tot i aquestes dificultats, a Catalunya s'aplica des del 16 de març la limitació del preu de lloguer en 140 municipis on l'escassetat d'habitatges a un preu assequible dificulta trobar una llar o fins i tot mantenir la que es té. A més des del 10 d'octubre, aquesta limitació es va ampliar a 131 municipis més. En total són 271 on viuen més de 7 milions de persones, el 90% de la població del país. La limitació del preu del lloguer és una de les mesures impulsades pel Govern de la Generalitat per garantir el dret a l'habitatge.

L'emergència habitacional requereix una resposta urgent per part de totes les administracions públiques. El govern de l'Estat ha d'assumir un paper central en la definició i execució de polítiques ambicioses que garanteixin l'accés a un habitatge digne per a tots els ciutadans i ciutadanes. És necessari establir-ne un marc legal i financer sòlid que permeti desenvolupar programes d'habitatge públic, regular el mercat de lloguer, promoure la rehabilitació energètica i simplificar els tràmits administratius. A més, és fonamental garantir la participació activa dels moviments socials el disseny i la implementació d'aquestes polítiques.

Per tot això, el grup municipal d'En Comú Podem proposem a la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Mataró l'adopció dels següents **ACORDS**

Ajuntament de Mataró
Grup Municipal En Comú Podem Mataró

1. Instar el Congrés dels Diputats i el Parlament de Catalunya a declarar l'Emergència Habitacional, per la qual demanem a totes les administracions públiques que adoptin mesures urgents i efectives per garantir el dret a un habitatge digne. És necessari desenvolupar plans d'habitatge integrals i ambiciosos que abastin totes les dimensions del problema habitacional, des de la construcció d'habitatge públic fins a la regulació del mercat del lloguer, passant per la rehabilitació d'edificis i la simplificació de tràmits administratius.
2. Proposar al Govern de la Generalitat que s'impulsi un procés de coordinació amb les entitats municipalistes per desenvolupar un marc normatiu que atorgui als municipis les eines necessàries per regular els pisos turístics i garantir el dret a un habitatge assequible.
3. Instar al govern de l'Estat a restringir la compra d'immobles a inversors estrangers i fons d'inversió que no compleixin un requisit mínim de residència de cinc anys, obligant-los a destinar els habitatges adquirits a ús residencial propi o lloguer a llarg termini.
4. Comunicar els presents acords a la Presidència del Govern de la Generalitat, als Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya i del Congrés dels Diputats i Diputades de Madrid, a l'Associació Catalana de Municipis, a la Federació de Municipis de Catalunya i a les associacions veïnals de Mataró.

Mataró, 21 de novembre del 2024

Sergi Morales Díaz
Portaveu del GM ECPM-C